

Κεντρική αγορά

4 ΠΟΙΗΤΕΣ – Διαβάζουν οι: Σταύρος Καμπάδαης, Λένα Καλλέργη, Φάνης Παπαγεωργίου, Γιώργος Αλισάνογλου.

Σταύρος Καμπάδας

Να κοιταχτούμε ίσια στα μάτια

Στις ανταλλαγές θα πάγουν
τα αργύρια.
Για μισό κιλό ψωμί,
λίγη καρδιά.
Για μαυροδάφνη,
υπόλοιπο ψυχής.
Κάθε φορά που απλώνω
χέρι για λεφτά
Ιούδας πραγματικός.

(Γιατί καθετί που πουλιέται δεν έχει καμία αξία, εκδ. Βακχικόν, 2013)

~.~

Λένα Καλλέργη

Οιωνοσκόπος

Κόκκαλα
Σωθικά
Δέρματα σφαχτών
Πολύτιμα νύχια
Κι αστράγαλοι
Καίγονται όλα μαζί
Κι ο καπνός τους χάνεται
Στο σκοτάδι
Αδιάβαστος.

Αν δεν πάρεις ευχή
Απ' το αίμα
Δεν σου μιλά το κτήνος
Όσα κι αν ξέρει.

Δεν έχω ιδέα
Πού είναι τ' άλλα μέλη
Λίγους τένοντες
Ξεχωρίζω στο πιάτο.

Μηριαία οστά
Και σκούρες ωμοπλάτες
Δεν έχω δει
(Τ' άστρα, πάντως,
Τα μελετούν πολύ).

Βλέπω μόνο
Τσιγκέλια στους δρόμους
Πλευρά ορθάνοιχτα
Κούφια.

Βλέπω
Κρυφές εκατόμβες
Στο πακεταρισμένο μου φιλέτο.

(*Κήποι στην άμμο*, εκδ. Γαβριηλίδης, 2010)

~.~

Φάνης Παπαγεωργίου

Εμπορική συμφωνία

Όχι άλλους απολογισμούς
είπε το τεφτέρι στον μπακάλη
το είπε από εδώ που πέφτει ο ήλιος
άλλοτε μέσα σε δύο
και άλλοτε μέσα σε τέσσερα κάγκελα
με τη φορά του ανέμου

Τώρα οι κονσέρβες θα χαρίζονται
μέσα στα μάτια
και τα αλλαντικά θα μοιράζονται
μέσα στη γύμνια τους
και το χαβιάρι θα στάζει
μέσα σε ορίζοντες στα πεδία του Βανώ

Με απροσδιόριστη τροχιά Εκείνος
τράβηξε το μάτι του Αδάμ
για να μνημονεύσει το πέταγμα του μήλου
και οδήγησε την Εύα στην καρδιά
του κόσμου
στο ζεστό ράμφος των Σαλώνων

~.~

Γιώργος Αλισάνογλου

Τόποι χωρίς αισθήματα I

Έφυγα από εκείνους τους τόπους
ψάχνοντας μια πιο πολιτισμένη εξορία.
Εγκατέλειπα ανθρώπους που μίσησα.
Με εγκατέλειψαν αισθήματα που 'θελαν να ζήσουν
μια δική τους ζωή.

Χθες με συνάντησες στον δρόμο και δεν με γνώρισα.
Κι όμως ήμουν σίγουρος πως ήσουν εσύ.
Σκέφτομαι πως τα αισθήματα των ταπεινών
πολλαπλασιάζονται μα εύκολα ξεχνούν.
Δεν σε ξέχασα. Σε θυμάμαι σαν πόλη.
Τόπος μυθικός. Εδώ, αν ρίξεις ένα κέρμα
λένε πως αγοράζεις ένα κομμάτι άνοιξης.
Αν ρίξεις δυο, ξεκινά επανάσταση.
Εδώ τα πάντα είναι αριθμοί.
Έμποροι πουλάνε σε εμπόρους ανθρώπινες ψυχές.
Παιδεία. Όπιο. Εποχές. Αγάπη.
Προσπέρασες γρήγορα για να μην σε εντοπίσει.
Μέσα στο δάσος της πόλης φάνηκε κάποτε ο ήλιος
που έμοιαζε με έγκαυμα. Ύστερα έμαθα πως μέλισσες
τον πέρασαν για λουλούδι. Με χιλιάδες τσιμπήματα έσβησαν το φως του.
Έκτοτε, από τη μια άκρη της γης στην άλλη
ένα σκοτεινό μονοπάτι ξαναμοιράζει το χωράφι
χαρτογραφώντας το με σφαίρες.
Αν σε συναντήσω ξανά, θα είμαι σκοτωμένος.
Μη φοβηθείς κι εγκαταλείψεις. Συνέχισε ν' αναζητάς τις εξορίες.
Συχνά είναι θαμμένες στο μεσοδιάστημα των εποχών.
Όσες φορές τις αναζήτησα, δεν πρόλαβα. Αλλάζουν γρήγορα οι καιροί.
Τα κόκαλά μου πονάνε και είμαι ακόμα νέος.
Προσπαθώ να πω, μα δεν ξέρω ποια γλώσσα να μιλήσω
για να μη με πούνε ξένο.
Ο τόπος εδώ είναι βάρβαρος. Και ο δίπλα.
Και ο παρακείμενος. Έτσι λοιπόν πορεύομαι.
Συνεχώς σε κίνηση, κυνηγώντας το έρεβος των τόπων.
Συχνά πέφτω σε σύρματα. Ηλεκτρίζομαι τις νύχτες
σκοντάφτοντας σε πτώματα που αρνούνται να πεθάνουν.
Σέρνονται κάτω απ' το πλέγμα. Κι εγώ μαζί τους.
Παράθυρο που ανοίγεται στην πυρωμένη ομίχλη.
Μια χώρα είναι αυτό που δεν εκφράζεται.
Μια νέα χώρα είναι πληγές που αγωνίζονται
για χώρο στο χώμα.

**(Από την ποιητική συλλογή εν προόδω: Κυψέλες
δημοσιευμένο στο περιοδικό Αποικία: apoikia.gr)**